

uagtet de ikke stode i en ganske nær Forbindelse med Forfjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn. Der er nemlig til Paragraphen stillet forskjellige Endringsforslag af Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgfreds (Hjorth), som gif ud paa, at disse Bestemmelser og flere andre, som angif Ting, der ikke stode i umiddelbar Forbindelse med Forfjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, skulde udgaae af Loven, fordi, sagde han, de passede ikke ind i denne Lov, da den kun angif Udjevningen af Forfjellen mellem disse to Slags Hartkorn; men han blev baade af Ordforeren og den daværende Indenrigsminister gjort opmærksom paa, at han var i en Vidsfarelse i den Henseende, idet nemlig Lovens Titel selv antydede, at der skulde kunne henregnes mere derunder, end netop det, som umiddelbart angif Forfjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn; thi der var bagefter disse Ord tilføjet i Titelen: „med videre“. Dette blev udtryffeligt ogsaa udtalt af den Minister, der forelagde Loven.

Jeg kan saaledes ikke fravige den Overbeviisning, at Hartkornsudjevningssloven i sin nærværende Skikkelse efter den Maade og de Betingelser, hvorunder den er kommen istand, maa hjemle Ret til at fordre disse Afgifter udjevnedes paa alt Hartkornet, og det er fra denne Overbeviisning, jeg er gaaet ud, idet jeg har tilladt mig at stille den Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister, som her ligger for. Jeg maa sige, at hvis det ikke lykkes at faae den Forandring gjort, da er det min Overbeviisning, at man ikke opnaaer Hensigten med Loven. Hensigten med Lovens Udgivelse var fornemmelig den at faae en Udjevning tilveiebragt, for at hæve den Misforholdelse, som fandt Sted over Uligheden, og det kan jeg forsikre, at der er en overordentlig Misforholdelse i Landet med, at man er vedbleven at bibeholde denne Ulighed, uagtet det ved Loven udtryffeligt er tilsagt, at den skulde kunne fordres udjevnet.

Forespørgselen lyder saaledes: „Agter Ministeriet at bevirke, at de gamle Degneindtægter, Degnetraven derunder indbefattet, eller Bederlaget for disse ligeligt fordeles paa alt

Hartkornet, saaledes som det er tilsagt i Loven af 20de Juni 1850 § 16?“

Indenrigsministeren: Den ærede Interpellant gaaer uden Tvivl ud fra urigtige Forudsætninger med Hensyn til Fortolkningen af Loven af 1850. Det er for det Første aldeles klart, at § 16 i denne Lov ikke kan anvendes paa de omhandlede Degnerettigheder, Degnetraven derunder indbefattet; thi den taler kun om saadanne Afgifter, som skulle fordeles efter Hartkornet. Nu fandt der jo ingen Fordeling efter Hartkornet Sted af Degnetraven eller andre saadanne Rettigheder. Det var Forpligtelser, som, forsaavidt de hvilede paa Hartkornet, umiddelbart hvilede paa dette efter et Forhold, som ikke overalt var det samme. Det er derfor ogsaa forlangt antaget af de Ministerier, som havde Deeltagelse i at give Loven, at § 16 aldeles ikke kan anvendes paa de omhandlede Rettigheder og de dertil svarende Afgifter. Det synes heller ikke, at den ærede Taler har meent, at det var § 16, som man skulde beraabe sig paa, men at det var § 22. Men, hvad nu § 22 angaaer, saa taler den aldeles ikke om en Ophævelse af de omhandlede Rettigheder ved Lov, men om en Udjevning, og om en Udjevning, som skulde skee i Analogie med Bestemmelserne i selve Anordningen. Det var en Udjevning imod Erstatning, og derhos en Udjevning, som skulde finde Sted i den enkelte Commune, naar den blev forordret der. Det er altsaa ikke Noget, hvori Regjeringen skal gribe ind, men en Udjevning, som skal finde Sted, naar det fra vedkommende Communes Side bliver begjært, og da viser Anordningen forøvrigt, at det skal skee enten ved Ministeriets Resolution eller ved mindelig Overenskomst, og hvor det behøves, skal der forelægges en Lov. Nu er det mig idetmindste aldeles ikke bekendt, at der fra nogen Communes Side er blevet begjært en saadan Udjevning, det vil sige en Ophævelse af disse Afgifter imod Erstatning; det er idetmindste ikke skeet i den Tid, jeg har forestaaet Cultusministeriet og Indenrigsministeriet. Der har vel været enkelte Tilfælde, hvor man har villet have, at de omhandlede Afgifter aldeles skulle